

opusdei.org

List od preláta (október 2007)

„Zvykni si povznášať svoje srdce v úkonoch vďaky veľakrát denne“ odporúča v oktobrový list Prelát Opus Dei so slovami sv. Josemariu.

17.10.2007

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Tieto prvé októbrové dni nám ponúkajú príležitosť zintenzívniť naše vďakyvzdanie Bohu za jeho dobrotu voči Cirkvi, Dielu, voči

každému z nás. Nové výročie založenia Opus Dei, ktoré si pripomenieme 2. októbra —začína sa 80. rok v jeho dejinách — a piate výročie svätorečenia svätého Josemaríu 6. októbra, sú pre nás pohnútkou, aby sme prejavili našu vďaku Najsvätejšej Trojici radostným úsilím o obrátenie, aby sme boli schopní milovať viac: Je to také logické!

Obnovme naše vďakyvzdanie za tento prejav Božieho milosrdenstva voči ľudstvu, ktorým je Opus Dei: nástroj evanjelizácie a posväcovania sa, ktorý náš Pán ukázal svätému Josemaríovi 2. októbra 1928. Ďakujme tiež za vernosť nášho zakladateľa, ktorý od prvého okamihu odpovedal na toto povolanie s absolútnou veľkodušnosťou. A pridajme Bohu našu vďaku, že prostredníctvom svätorečenia nášho Otca ponúkol

univerzálnej Cirkvi príklad jeho svätosti.

Dcéry moje a synovia moji, porozmýšľajte nad svojím životom, a objavíte oveľa viac osobných motívov vďaky voči Trojjedinému Bohu: dar života a skutočnosť, že sme súčasťou Cirkvi; poklad nášho kresťanského povolania v Opus Dei; že nás Pán povolal, aby sme na misii Cirkvi spolupracovali práve teraz, na úsvite 21. storočia, s úlohou formovať spoločnosť v duchu kresťanstva. Povznesme k nebu našu modlitbu vďaky za radosti i bolesti, za to, čo ide ľahko i za ťažkosti, s ktorými sa stretávame, pretože tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré (Por. Rim 8, 28).

Náš Otec nás ešte v čase, keď bol mladým kňazom, učil byť veľmi vďačnými vo všetkých okolnostiach. V roku 1937 povedal pri jednej meditácii: *Sme dlžní Bohu veľa vďaky*

za mnoho vecí! Vďaka Pane, pretože si Otec; vďaka, pretože si Láska, Kráľ... Vďaka za naše kresťanské povolanie, za to, že si si nás vyvolil na základe zvláštnej lásky, ktorou si nás poctil. Každý z nás na tomto mieste môže pridať svoje zvolania tým, že sa obráti na svätého Jozefa a svojho Anjela Strážcu (Svätý Josemaría, Poznámky z meditácie, 29.8.1937). A v Ceste uvádza mnoho motívov vďaky. Zvykni si povznášať svoje srdce v úkonoch vďaky veľakrát denne. — Pretože ti dáva to i ono. — Pretože tebou opovrhli. — Pretože nemáš, čo potrebuješ, alebo pretože to máš. Pretože urobil Svoju Matku, ktorá je aj tvojou Matkou, takou krásnou. — Pretože stvoril slnko a mesiac a tamto zviera a onú rastlinu. — Pretože tomuto človekovi dal výrečnosť, a tebe nie. Ďakuj mu za všetko, pretože všetko je dobré (Svätý Josemaría, Cesta, č. 268).

Staňme sa nositeľmi tejto vďaky tým, že budeme žiť v intenzívnom spojení s obetou Ježiša Krista pri svätej omši; tam ponúka náš Pán obetu svojho života a obetu svojho mystického tela, a Boh Otec ju prijíma *in odorem suavitatis* (Ef 5, 2), ako obetu ľúbeznej vône, prostredníctvom pôsobenia Ducha Svätého.

V posledných rokoch svojho pozemského života nás svätý Josemaría povzbudzoval, aby sme *stále nepretržite ďakovali Bohu, za všetko: za to, čo sa nám zdá byť dobré a čo sa nám zdá byť zlé, za to, čo je pre nás sladké a čo je trpké, za to, čo je biele a čo je čierne, za to, čo je nepodstatné a čo je dôležité, za málo a za veľa, za to, čo je časné a čo je večné. Ďakujme nášmu Pánovi za to, čo sa stalo tento rok, a tiež určitým spôsobom aj za našu nevernosť, pretože sme ju rozpoznali a viedla nás k tomu, aby sme prosili o odpustenie, a aby sme skonkretizovali naše*

predsavzatia —ktoré prinesú veľa dobrého našim dušiam— nikdy viac nebyť nevernými (Svätý Josemaría, Poznámky z meditácie, 25.12.1972).

Piate výročie svätorečenia nášho Otca v nás musí nanovo vzbudiť veľkú túžbu po svätosti, ktorá už je v nás. Napísal som vám, a opakoval som to pri iných príležitostiach, že 6. október musí byť vždy živý v našich dušiach. Žasnime nad dôverou, ktorú nám Boh prejavuje tým, že nám dáva za úlohu šíriť ducha Diela po celom svete. Robme tak s radosťou, tak ako náš Otec. Meditujte nad tým, čo nám napísal v roku 1973: *Bez toho, aby sme zabúdali na vďakvzdanie, teraz vás prosím, dcéry moje a synovia moji: servite Domino in lætitia! (Z 100, 2), s radosťou slúžte Pánovi. Gaudete in Domino semper: iterum dico, gaudete (Flp 4, 4). Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa! (...). Budte plní radosti, vždy, ale najmä v tomto čase. Ľudstvo nemôže*

byť zatratené, pretože bolo vykúpené drahou krvou Krista (por. 1 Pt 1, 19). On, deti moje, vylial svoju krv do poslednej kvapky (Svätý Josemaría, Poznámky z meditácie, 25.12.1973). Denne prosím Pána, aby prúd milostí, ktoré sme dostali a stále dostávame na základe tohto svätorečenia, priniesol v našich dušiach bohatú úrodu.

S istotou v duši budeme stále kráčať vpred, plniac naše poslanie *šíriteľov pokoja a radosti*. Robme tak slovami a skutkami, a uskutočnime tak — prostredníctvom duchovného zápasu, ktorý začíname nanovo každý deň— to, čo je Božia vôľa: *aby boli všetci ľudia spasení a poznali pravdu* (1 Tim 2, 4).

Náš Pán nám dáva poznať svoju vôľu rozličným spôsobom. Dajme si záležať na tom, aby sme otvorili svoju dušu, aby prijala toto svetlo, a aby sme uskutočnili to, čo

rozpoznáme ako Božiu vôľu, pretože —ako nám pripomína pápež— **ten, kto chce byť Ježišovým priateľom a stať sa jeho autentickým učeníkom (...), stane sa ním len vtedy, ak bude pestovať intímne priateľstvo s Ježišom v meditácii a v modlitbe. Prehlbenie kresťanských právd a štúdium teológie alebo inej náboženskej disciplíny predpokladajú štúdium v tichu a kontempláciu, pretože je nevyhnutné rozvíjať našu schopnosť počúvať srdcom Boha, ktorý k nám hovorí Benedikt XVI., Príhovor, 23.10.2006).**

V tomto ohľade, medzi tradičnými asketickými prostriedkami v Cirkvi sú obzvlášť účinné duchovné cvičenia, počas ktorých duša — zanechajúc každodenné starosti— sa venuje myšlienkam na Boha a na svoj vlastný duchovný pokrok.

Spomenul som si na to, že v týchto dňoch uplynie sedemdesiat päť rokov od duchovných cvičení nášho Otca v roku 1932, počas ktorých dostal veľké impulzy uskutočniť svoju úlohu ako zakladateľ. Často nám rozprával o prvých rokoch apoštolskej práce, vždy v kruhu ľudí, ktorých formácii sa intenzívne venoval. Keď túžil po niekoľkých dňoch pre duchovné cvičenia, hľadal miesto, kde mohol zostať sám s Bohom, v úplnej odlúčenosti od bežných záležitostí.

3. októbra 1932 šiel do Segovie, do kláštora Bosých karmelitánov, ktorý vybudoval svätý Ján z Kríža.

Pripravoval sa tiež tak, že veľa ľudí prosil o almužnu ich modlitieb na tento úmysel. Tam 6. októbra dostal Božie vnuknutie, aby zveril apoštolskú prácu Opus Dei pod ochranu svätých Archanjelov Michaela, Gabriela a Rafaela (Por. A. Vázquez de Prada, *Zakladateľ Opus Dei*, 1.diel, s. 466). Z duchovných

cvičení odchádzal s jasnými a konkrétnymi predsavzatiami posunúť Dielo o niekoľko krokov dopredu tak, že základom všetkého bude modlitba a pokánie: toto bolo jeho neustálym úsilím a touto cestou sa musíme vydať i my, jeho dcéry a synovia.

Pripomínam vám tieto udalosti s túžbou, aby sme sa dobre pripravili na dni duchovnej obnovy a na duchovné cvičenia, ktorých sa zúčastňujeme, a aby sme hovorili s inými ľuďmi o tomto tak dôležitom prostriedku formácie. V mnohých prípadoch —máme v tom bohatú skúsenosť—, účasť na duchovných cvičeniach predpokladá radikálne obrátenie, nakoľko pomáhajú dušiam, aby sa zaoberali podstatnými otázkami vlastného bytia: odkiaľ pochádzame a kam ideme, akou cestou máme kráčať, aby sme dosiahli úplnú jednotu s Bohom, aké prostriedky máme použiť... **Tieto**

intímne okamihy s Bohom a zakúsenie Božej prítomnosti je to, čo nám dovoľuje neustále zažívať veľkosť kresťanstva; potom nám tiež pomáha (...), aby sme tak robili deň čo deň, aby sme žili v Božej prítomnosti, pomáha nám trpieť a milovať, v radosti a v smútku (Benedikt XVI., Príhovor, 9.11.2006).

Ak sa budeme usilovať, aby bolo čoraz viac termínov pre dni duchovnej obnovy a pre duchovné cvičenia tým, že pozveme mnoho ľudí, aby sa na nich zúčastnili, potom bude apoštolská práca rásť všade na svete a budeme žasnúť nad výsledkami. S akým presvedčením hovoríme s ľuďmi o tomto prostriedku formácie? Modlíme sa za tých, ktorí sa na celom svete uchylujú k tomuto stretnutiu s Bohom?

Ako viete, počas júla a augusta som bol v Pamplone, a pracoval som na dokončení práce, ktorú som nechcel

odkladať. Ďakujem vám za pomoc prostredníctvom vašej modlitby v týchto týždňoch. Predtým, než som sa vrátil do Ríma, podnikol som cestu —s vami všetkými v srdci— do Lúrd a tiež do Torreciudad, kde sa slávil mariánsky deň rodiny. Modlime sa aj naďalej za revitalizáciu tejto základnej bunky spoločnosti, nová evanjelizácia závisí vo veľkej miere od jej zdravého ducha.

Zúčastnil som sa tiež krátkej cesty po miestach, ktorými v novembri 1937 prešiel svätý Josemaría počas *prechodu cez Pyreneje*. Bolo to niekoľko kilometrov bez oných obrovských ťažkostí, ktorým musel čeliť náš zakladateľ a jeho spoločníci, ale ako som znovu uvažoval nad hrdinstvom nášho Otca, naplnili ma radosťou a vďačnosťou voči Pánovi. Nasledujúc jeho kroky, bolo veľmi jednoduché pociťovať v sebe tú túžbu, ktorá bola v jeho srdci, a myslieť na vás všetkých. V oných

momentoch veľkých strastí, svätý Josemaría nemyslel na seba samého, ale na svoje dcéry a na svojich synov, na duše, ktoré by sa mohli vydať na cestu, ktorá vedie do večnosti, ak on sám zostane verný poslaniu, ktorú mu zveril Pán.

Tieto myšlienky boli o to živšie, boli obzvlášť jasné, keď sme sa zastavili na mieste, kde stál *domček svätého Rafaela*, v lese pri španielskom Rialpe, kde sa na niekoľko dní usadili predtým, ako podnikli nočný pochod. Bolo to dojemné: boli obklopení rôznymi nebezpečenstvami, a nehladiac na to, práve v týchto výnimočných okolnostiach vytvoril svätý Josemaría rozvrh, v ktorom bol čas na všetko: na normy zbožnosti, na formáciu a na štúdium... Nie je to pre nás úžasný príklad, teraz i pre budúcnosť? Na tom mieste sme sa modlili za prácu svätého Michaela, svätého Gabriela a svätého Rafaela: za apoštolát, ktorý uskutočňujú

veriaci prelatúry v službe Cirkvi.
Taktiež v spojení s vami sme sa
pomodlili Preces Diela na mieste, kde
naš zakladateľ našiel drevenú ružu.
Bolo veľmi ľahké vysloviť každú
prosbu Preces s pozornosťou, s akou
ich náš Otec vybral spomedzi
modlitieb kresťanskej tradície. Želal
si, aby sme ich denne zbožne
opakovali, aby sme ich žili!

Opäť vás prosím o modlitbu a o
umŕtvovanie na môj úmysel. Teraz
veľmi potrebujem vašu podporu.
Budte veľkodušní, spolieham sa na
vás.

S láskou vás žehná

váš Otec,

+Javier

Rím, 1.októbra 2007.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-od-prelata-
oktober-2007/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-oktober-2007/) (22.02.2026)